

A tagok szerepe Krisztus testében

Az ember teste, csakúgy, mint Krisztus teste, úgy van felépítve, hogy a test minden része hasznos egy másik testrész számára, egyetlen tag/szerv sem él kizárólag önmagáért. (Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van:

Azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tag-jai vagyunk. . Róma 12: 4-5 *Mert közülünk senki sem él önmagának.* Róma 14:7). Krisztus Egyháza úgy épül fel, mint egy Család, csecsemőkkel, gyermekekkel, szülőkkel, ahol egymásért élünk, és növekszünk, hogy olyanok legyünk, mint az Úr, hogy *pontosan olyanok* legyünk, *mint Ő.* (Írok néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fi-acskák, mert megismertétek az Atyát. 1 János 2:13)

Krisztus a család/egyház feje, és szeretettel gondoskodik róla. (Mert senki sem gyűlölte soha a saját testét, hanem táplálja és ápolja azt, ahogyan Krisztus is az Egyházat, mert az Ő testének tagjai vagyunk. Efézus 5:29)

Krisztus Testének tagjai gondoskodnak egymásról, mindegyik a másik javára él. ...De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván.

1Kor. 12:25 Hogy ne legyen hasonlóság a testben, hanem ugyanarról gondoskodjanak egymásért a tagok.

1Kor. 12:26 És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. 1 Korinthus 12: 24-26

Krisztus Testében szorosan összekapcsolódunk a mellettünk lévő tagokkal, amelyek viszont más testrészekkel kapcsolódnak, amelyek viszont más végtagokkal, és így az egész test szorosan összekapcsolódik és összeforr egymással. (A kiből az egész test, szép renddel egyberakattván és egybeszerkesztetvén az Ő segédelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére szeretetben... Efézus 4:16)

Nagyon fontos szempont, hogy Isten teremti a testet, és úgy helyezi bele a végtagokat, ahogyan akarja. Nem mi választjuk meg, hogy hol legyünk a testben, hanem Isten teszi ezt. Ő ismeri mindenki szükségleteit, és azt is tudja, hogy ki mit tud adni. Mindannyiunkat úgy helyez el, hogy megkapjuk mindazt, ami a növekedésünkhöz és tökéletességünkhöz szükséges. (Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, a mint akarta. 1 Korinthus 12:18) Ha csecsemők vagyunk (hitben), akkor nem más csecsemők mellé helyez minket, hanem idősebb testvérek/szellemi szülők mellé, akik által tanácsot kapunk és segítséget, hogy megszabaduljunk a hazugságtól, lopástól, haragtól, pletykától, haszontalan szavak használatától... (Meg vagyok pedig győződve atyámfiái én magam is ti felőletek, hogy teljesek vagytok minden jósággal, betöltve minden ismerettel, ké-pesek lévén egymást is inteni. Róma 15:14)

Ebben a testben, ahol minden tag szorosan kapcsolódik a többi taghoz, meg kell tanulni türelemmel, kedvességgel élni... szentségben járni, megtanulni megbocsátani, szeretni, vagy egyszerűen megtanulni az új dolgokban járni, amelyek a Lélek dolgai.

1. Ezért az Úr **lelki szülőket** helyez az Ő Családjába, akikre rábízta a gyermekeket, hogy felneveljék őket, és megvédjék a **ragadozó farkasoktól**. (ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett... ApCsel 20:28)

Ők a csecsemők és a gyermekek szolgálói. Az Egyház minden tagjáról gondoskodniuk kell, úgy, hogy mindegyikük szükségleteihez alkalmazkodva szolgálják őket. Egyikük sem maradhat ki. (Hanem a ki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. Máté 23:11).

Ahogyan a természetes szülők gondoskodnak gyermekeik minden szükségletéről, úgy a lelki szülők/vének is gondoskodnak a rájuk bízott gyermekek minden lelki szükségletéről. (miként a dajka dajkálgatja az ő gyermekeit. 1Thesszalónika 2:7)

2. Beíratják őket Krisztus iskolájába, ahol az Úr tanításaira oktatják őket. (Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: Máté 28:20.) Arra is vigyáznak/figyelnek, hogy egészségesen növekedjenek. (És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett. Zsidók 10:24)

3. Munkát adnak nekik, és segítenek nekik abban, hogy az Úr tanításait a mindennapi életükben a gyakorlatba ültessék, és megkülönböztessék a jót a rossztól. (Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint a kiknek mivoltuknál fogva gya-korlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre. Zsidók 5:14) A családban/egyházban a gyerekek megtanulják elengedni a hazugságot, a ravaszságot, a haragot... feladni a régi dolgokat; nevezetesen a világ dolgait. (Kolossé 3: 8-15)

A megpróbáltatásokat leküzdő szülők példáját követve/utánozva a gyermekek is megtanulják, hogyan kell átmenni a hit próbatételén. (Legyetek én követőim, atyámfiak, és figyeljétek azokra, akik úgy járnak, a miképpen mi néktek példátok vag-yunk... Filippi 3:17) A családban is megtanulják a *jóságot*, a *kedvességet*, az *irgalmasságot*... a szülőkkel együtt részt vesznek a különböző munkákban, az árvák és özvegyek bajára való odafigyeléssel, a rászoruló idős testvérekről való gondoskodással. Ez pedig az apró dolgoktól kezdve, mint a bevásárlás, főzés, takarítás, egészen az ágyápolásig terjedhet. (Mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Máté 25:36)

Engedelmesség Mint egy természetes családban, az egészséges növekedés érdekében a gyermekeknek mindenben alá kell vetniük magukat szüleiknek. (Hasonlatosképpen ti ifjabbak engedelmeskedjétek a véneknek: 1Péter 5:5).

Az engedelmisség mintáját, amelyet követnünk kell, az Úr Jézus adta nekünk. Ő semmit sem tett saját akaratából, mindig alárendelt volt, anélkül, hogy eltért volna az Atya szavától. (Én semmit sem cselekedhetem magamtól; János 5:30.) A ki azt mondja, hogy Ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint Ő járt. 1 János 2:6)

A Szentírás az engedelmisséget teljes engedelmisségként írja le, anélkül, hogy jobbra vagy balra eltérne. (A törvény szerint cselekedjél, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, a melyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra. 5. Mózes 17:11) Ez az egyetlen módja annak, hogy elérjük tökéletességünket, csak akkor, ha mindenben engedelmeskedünk az idősebbeknek. (Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak és fogadatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. Zsidók 13:17; És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangyélisácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul:

A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére (Efézus 4:11-12)

A szülők azok, akik kijavítják és vesszőt használnak a hibázó gyerekekkel szemben. (Hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. 2 Timóteus 4:2)

Hogy megértsük, mennyire súlyos az engedetlenség, kiemeljük annak a következményeit. Az ókorban a nép vezetésére méltónak tartott személyekkel szembenelkövetett engedetlenségért/szófogadatlanóságért a büntetés a fizikai halál volt. (Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy nem hallgat a papra, a ki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.

És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé. (5. Mózes 17:12-13; lásd Kóré és népének lázadását.)

Krisztus egyházában a dolgok nagyon hasonlóak. Ha a test tagjai közül bárki bátran ellenszegül azoknak a tekintélyének, akiket az Úr méltóvá tett arra, hogy a nyáját pásztorolják, akkor viselnie kell annak következményét, hogy eltávolítják Krisztus testéből. (Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Máté 18:17)

Abból, amit manapság mindenütt látunk, megállapíthatjuk, hogy a Sátán keményen dolgozott és sikeresen megszüntette a szülői intézményt, és iskolákkal /prédikálótermekkel helyettesítette, az embernek csak intézményesített oktatást adva, elhítelve vele, hogy a neveléséhez nincs szüksége szellemi szülőkre.

Először is azon dolgozott, hogy a szellemi szülőket/pásztorokat, akik a gyermekeik neveléséért felelősek, felváltják a prédikációs vezetőkkel, szolgálókkal, akik csak az istentiszteleti programoknak szentelik magukat, akik az intézményesített oktatásért és a nyáj szétszórtan tartásáért felelősek, semmiképpen sem a gyermekek neveléséért. (...és a farkas elragadozza azokat. János 10:12)

Ily módon az egyház csak a vallási oktatás központjává vált, és így elvesztette azt a célját, hogy a szentek növekedésére szolgáló hely legyen. Így aki akarja az engedelmességet a gyakorlatba ültetni, abban a nevetséges helyzetben találja magát, hogy nincs kinek engedelmeskednie; és ez azért van, mert a legtöbb

gyülekezetben ma teljesen hiányoznak a lelki szülők.

Meg kell értenünk, hogy nem leszünk képesek a tökéletesség felé növekedni, ha nincsenek szellemi szüleink, akiket követhetünk! (Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangyéliom által.

Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. 1 Korinthus 4:15-16)

Jó, ha megértjük a különbséget az oktatás és a nevelés között. Az igehirdetésen keresztül csak a tanítást kapjuk, de a szülői nevelést nem. Ezt a különbséget láthatjuk, ha összehasonlítjuk egy árva gyermek és egy olyan gyermek nevelését, akinek vannak szülei. Mindkettő megkapja a nevelést, de a nevelés mellett a szülővel rendelkező gyermeknek ott lesznek vele, hogy építsék a jellemét, bátorítsák a jó dolgokban, és kijavítsák a rossz dolgokban. Ezzel szemben az árva gyermeknek nem lesz mellette senki, aki kijavíthatná, ha valami rosszat tesz.

Ezért teljes szívünkben kell kívánnunk és gyakorolnunk az engedelmisséget, mivel ez feltétlenül szükséges a növekedés folyamatában, hogy elérjük az érett ember természetét, Krisztus teljességének természetét. (Efézus 4:13)

Ne akarjunk intézményesített gyülekezetben lenni, egyedül, mint egy árva. Ne kerüljük a testvéri engedelmisséget, ne meneküljünk előle. Meneküljünk a gyülekezetből, amely nem gyakorolja az engedelmisséget; a helyről, ahol nincsenek lelki szülők!

Kérdések :

- Vannak-e lelki szüleink, akik gondoskodnak rólunk? Vagy csak átlagos tagok/ árvák vagyunk?
- Ha vannak lelki szüleink, megtanítanak-e minket arra, hogy ne álljunk szembe azzal, aki bánt minket, ne szeressük a világot, ne dolgozzunk illegálisan, fizessük az adót...?
- Ellenőrzi-e, hogy a gyakorlatba ültetjük-e őket, szid minket, ha nem tesszük?
- Vigyáznak-e ránk, nehogy valami rossz történjen velünk, nehogy bűnbe essünk?
- Kétszeresen tiszteljük a lelki szülőket? (1Timóteus 5:17)

Ez a cikk az Az Egyház - Krisztus Teste című kiadvány része. Ha többet szeretne olvasni Krisztus Egyházáról, akkor ajánljuk figyelmébe az online ingyenesen elérhető [Az Egyház - Krisztus Teste](#) című füzetet.